

PLÉBÁNIÁNK ESEMÉNYEI

2016

Farsang

A naptári év első jeles alkalma plébániánkon mindig a farsangi mulatság, amikor összesereglenek az iskolások, és a legkülönbébb jelmezekbe bújva nyűgözik le a zsűrit. Majd változatos játékok sorában igyekeznek bizonyítani rátermettségüket, ügyességüket, gyorsaságukat, pontosságukat. 2016-ban sem volt ez másképp. A játékok közül az egyik legnagyobb kihívást a sportszeletek késsel-villával történő kibontása és elfogyasztása jelentette. Az izgalmak az este végén hágtak a tető fokára, hiszen hagyományosan a tombolával zárjuk farsangi együttlétünket.

A képen a jelmezverseny első helyezettje, Udvardy Koppány látható.

További képek ifjúsági közösségünk Facebook oldalán találhatók:

<https://www.facebook.com/media/set/?set=oa.981273631938033&type=3>

Kirándulás

Már-már szokásos téli kirándulásunk során ezúttal a Gerecse domborúatait gyűrtük lábunk alá. A terveinket nagyban

megváltoztatta, hogy sajnos elég rossz időt fogtunk ki, mert nem csak hideg volt, hanem zuhogott az eső is. Kellemes, otthonos parasztházban szállásunkon a kályha melegében jólesett a pihenés, beszélgetés, kártyázás. Így az első reggel máris felmerült, hogy a zord időjárási körülmények miatt esetleg ne vegyük nyakunkba a határt, hanem maradjunk a szálláson. Ám végül úgy döntöttünk, hogy amiért jöttünk, azt véghez is vesszük, és mégiscsak bakancsot húztunk. Aztán meg a belünket...

Merthogy a túra nem volt különösebben könnyű, Ákos gondoskodott arról, hogy este ne kelljen senkinek mesét olvasni elalváshoz. Azért maradt energiánk újabb hatalmas lártypartit csapni. Másnap reggel azzal a reménnyel ébredtünk, hogy cipőink és kabátjaink megszáradtak annyira, hogy felvehessük őket. A közeli templomban vettünk részt a misén, ahol hírből sem ismertek semmilyen fűtési lehetőséget. A lelki tartalmakon túl tehát más oka is volt, hogy örömmel távoztunk a miséről. Már csak azért is, mert utunk egy fürdőbe vezetett, ahol a nagytáskáinkat nagy nehezen betöltöttük az öltözőszekrényekbe és kezdetét

vehette a pancsolás. Valódi üdülés volt ez a hétvége, köszönjük Ákosnak és Maresznak a szervezést, a házigazdák kedvességét, és Gábor atyának, aki biztosította számunkra egész hétvégén a szaloncukor-ellátmányt.

A kirándulásról bővebb beszámoló a *Miújság* 2016. márciusi számának hasábjain olvasható Szilágyi Peti billentyűzetéből. http://www.magyar-szentek.piar.hu/040_miujsag/mu-2016-03.pdf

Boszniai barangolás

A februári túra élményeit még nem feledve ismét útra keltünk, ezúttal azonban nem “a természet lágy ölére”, hanem inkább kulturális jellegű utazás céljából, a távoli Boszniát látogattuk meg. Túránk fő úti célja Medjugorje volt, de a környék nevesebb városait és idegenforgalmi látnivalóit is bejártuk. Péntek délután indultunk, és a hosszas határátlépés után Szerbiában éjszakáztunk egy remek szálláson, amit alig volt kedvünk elhagyni kora reggel. Első nap a névleges fővárost, Szarajevót jártuk be, ahol lenyűgözve merültünk el a vallásilag és etnikailag is színes város forгатagában, a bazársoron, és a minaretek rengetegében. Majd meglátogattuk az osztrák-magyar trónörökös: Ferenc Ferdinánd meggyilkolásának helyszínét is. Majd ízletes helyi specialitásokkal oltottuk éhségünket. Este a szintén híres Mostar városában szálltunk meg, hogy onnan induljunk vasárnap Medjugorje-ba.

A világhírű zarándokhelyen megtekintettük a templomot, majd keresztutat járva felmáshztunk a jelenések hegyére. A szép lelki élményünk után programunkban egy igazi természeti

csoda meglátogatása következett, egy hatalmas türkiz színű vízeséshez sétáltunk. Onnan egy olyan távoli madárrezervátumhoz autóztunk, ahol még a madár sem jár. Merthogy bánatunkra nem láttunk madarat. Másnapra maradt még Mostar minaretjének és híres Öreg-hídjának megtekintése is, valamint az ősi belvárosban végigjártuk a bazársort. Utána útra keltünk, és egy sok száz éves mecsetet tekintettünk meg, és egy tradicionális kávézóban töltöttünk fel. Majd hosszú, ám gyönyörű, serpentine, hóhatár feletti autótút után érkezünk következő szállásunkra. Kedden már indultunk hazafelé, de még belefért egy gyönyörű görögkeleti templom megcsodálása Banja-Lukában. Nagyon szép utunk volt, Ákos rendkívül felkészülten kalauzolt végig bennünket ezen a mesés tájon.

*Bővebb beszámoló a Miújság 2016. áprilisi számában, valamint a honlapon a plébániai eseményeknél található. http://www.magyarszentek.piar.hu/040_miujsag/mu-2016-04.pdf
További képeket pedig ifjúsági közösségünk Facebook csoportjában találhat.
<https://www.facebook.com/media/set/?set=oa.1017987894933273&type=3>*

Húsvét

Idén is egyik legkiemelkedőbb ünnepünk volt a Húsvét, a szent három nap.

Leskó Zoltán kántorunk által összeállított zenei program a legfőbb és legszebb ünnepünket, a húsvétot méltó keretbe foglalta. Heteken át kemény munkával készülő templomi kórusunk csodálatos zenei élménnyel ajándékozta meg a híveket. Virágvasárnap a Máté- Passiót és Kodály Zoltán Stabat Materjét a kórus átütő erővel tolmácsolta a szólistákkal

együtt. A szentmise befejezéséhez közeledve Dr. Lehoczky Hajnalka Pergolesi: Stabat Mater lírai előadásával bővölte el a híveket. Nagycsütörtökön a szentélyben hat egyetemista fiúnak és hat egyetemista lánynak mosta meg a lábát István atya, a kápolnában Tibor atya vezette a szertartást, felemelő élményt nyújtó zenei kísérettel. Nagypénteken 3 órakor keresztutat jártunk a kápolnában. Este 6 órakor „csonka mise” keretében Szt. János evangélista szerint hallgattuk meg a Passiót. A Passió végén a kórus Bach gyönyörű korálját énekelte. A kereszthódolatra az ismert népi énekek hangzottak el, szentáldozásra a Jézus, világ Megváltója, Üdvözlégy élet adója... csodálatos szépségű énekkel hódoltunk a „megfeszített Isten Fia” előtt. A szent sírnál a kórus teljes átéléssel tolmácsolta az Üdvözítő diadalát: „E napon a halálnak börtönkapuit feltöri a mi Üdvözítőnk”. A nagypénteki liturgia zenei áhítatát G. Allegri: Miserere előadása zárta. Este 9 órakor fáklyás keresztútra került sor a templomkertben. Nagyszombaton a húsvéti vigília a sötétedés beállta után tűzszenteléssel kezdődött, miközben az ókeresztény egyház fényhimnuszát énekeltek. Majd a templomban felgyulladtak a fények. Az Evangélium

felolvasása előtt a Kórus szólistái gyönyörűen énekelték a visszatérő Alleluját, amit a Nagyböjtben nem hallhattunk. A vízszentelés és az ünnepélyesen elénekelt mindenszentek litániája után István atya két fiatalembert keresztelt meg. A Sanctusra és Agnus Deire gregorián mise részleteket hallhattunk. Szentáldozás után Antrup Szilvia mennyei szépségű szoprán szólója hangzott el. Végül a Feltámadt Krisztus e napon kezdetű énekkel elindult a körmenet. Az időjárás is kegyes volt hozzánk. A szertartás végén a Te Deumot énekeltük, majd a Mennyei Királyné asszonya Máriaantifóna eléneklése után a kórus szentségi áldás előtt Kodály Zoltán: Tantum ergo művét adta elő, amit a pápai és a magyar Himnusz eléneklése követett. Húsvétvasárnap a szentmise előtt húsvéti misztérium játék tette még emlékezetesebbé az idei szertartásokat. A kivonulás után Leskó Zoltán T. Dubois:

G-dúr toccata orgonaművét játszotta el. A szentmise után a templomkertben a gyerekekre az ajándékkeresés örömteli izgalma várt. A felnőttek számára is volt kedves meglepetés: ajándékkul vihetek haza szép vörösbarnára sült húsvéti fonott kalácsot, amit ezúton is köszönünk Gábor atyának. Végezetül, hálás köszönettel tartozunk Leskó Zoltán kántorunknak és a KÓRUS minden tagjának a gazdag élményt nyújtó szereplésükért, amivel a Nagyhét kezdetétől, Virágvasárnap, a Szent Háromnapon, és Húsvétvasárnap tovább emelték a szertartások áhítatát.

Scheuringné Dr. Pozsonyi Teréz bővebb beszámolója megtalálható a *Mi újság?* 2016. áprilisi számában. http://www.magvarszentek.piar.hu/040_miuj sag/mu-2016-04.pdf

Kirándulás

Nyár elején ismét kirándulni mentünk. A Stadion autóbusz-pályaudvarról indult a nagyjából 10 fős csapat péntek este. Már sötét volt, amikor megérkeztünk szilvásváradi kempingünkbe. Esti szokásos játék és ima után tértünk nyugovóra. Reggel elindultunk az Istállós-kő felé. A túra érdekességét az adta, hogy most vándor jelleggel az összes cuccunkat vittük a hátunkon, míg az eddigi hétvégéinken csillagtúráztunk, így a résztvevőknek a vaskos batyuk új élményt jelentettek. A Bükk-fennsíkra felkapaszkodva a kora nyári természetben töltöttük a napot. A második szállásunk Bánkúton volt a sípálya aljában, ahol táborüzet gyújtottunk és szalonnasütéssel, beszélgetéssel töltöttük az estét. A záró túránk során a Bükk-fennsík másik részét megismerve, barlangokat látogatva, Lillafüredig ereszkedtünk le. Innen busszal, villamossal értük el a Miskolci pályaudvart és tértünk haza Budapestre.

(Kővári Ákos beszámolója)

Focikupák

Örömteli, hogy 2016-ban is két alkalommal (májusban és szeptemberben) megrendezésre került plébániákon katolikus egyetemista közösségek közötti focikupa, melyeken többek között részt vett plébániánk csapatán túl a Műegyetemi Katolikus Közösség (MKK), a Csütörtöki Csoport (CsüCsop), a Szent Gellért Templom és a Szent Anna Plébánia csapata is. A mérkőzések nagyon sportszerű, vidám játékot hoztak, ugyanakkor gyakran nagy izgalmakat is. Mindkét alkalommal 6-6 csapat, összesen 15-15 meccsére került sor. Nagy örömünkre két pályán tudtuk megrendezni a találkozókat, és sok-sok segítő vett részt ifjúságunkból a lebonyolításban is.

A tornák egy szép arcát mutatták meg élő egyházunknak, élő közösségeinknek. Mindig üdítő keresztény fiatalok között játszani, ahol egymás épsége és a játék öröme, a csapat

összetartása felülírja a győzelem iránti vágyat, még akkor is, ha természetesen mindenki nyerni szeretne. A Magyar Szentek csapata sajnos nem tudott kellő eredményességgel szerepelni ezeken a kupákon, de az együttlét öröme feledteti mindezt.

Szabolcs atya látogatása

Nagy örömünkre idén júliusban hazalátogatott egykori káplánunk, Licskó Szabolcs atya, aki jelenleg Montreálban szolgálja a kanadai magyar közösséget. Ő maga fogalmazta meg, hogy mindig jó neki ide jönnie, mert közöttünk mindig otthon érzi magát. Ezt az otthonosságérzést erősítette a Gábor atya által elkészített rendkívül finom lecsó is. Szabolcs atya sokat mesélt a kinti tapasztalatairól, és érdeklődött irántunk is, hiszen évekkel ezelőtt nyílt alkalmunk

utoljára beszélgetni. Mindig jó ilyenkor egymást is végighallgatni, és figyelni, hogy ki milyen "utat" járt be az eltelt idő során. Fontos, hogy ezeket a kapcsolatokat, kötődéseket ápoljuk, mert ezek tesznek minket közösséggé. Az együttlét örömét nem csak a hideg sör fokozta, hanem az is, hogy ekkor láthattuk először körünkben Kádár Zsófi és Lakatos Bálint újszülött kisfiát, Bernátot, valamint Németh Adrián és Gönczöl Kati szintén újszülött kisfiát, Zsombort is. Reméljük, Szabolcs atya sűrűn haza tud majd látogatni, és addig újabb apróságokkal gyarapodik közösségük.

Tábor:

Az év egyik, ha nem a legfontosabb eseménye a nyári ifjúsági tábor. Idén is nagy-nagy lelkesedéssel készültünk rá, és a sok-sok szervezésnek meg is lett a gyümölcse. Idén ismét a miskolctapolca kőház adott otthont a hittanosoknak július első hetében. Megérkezésünket rögtön esővel fogadta a város, de szerencsénkre ez csak átmeneti állapot volt, a hét hátralevő részében küzdöttünk a hőséggel. Ebben a küzdelmünkben nagy segítségünkre volt a közeli barlangfürdő, ahol két napot is eltöltöttünk a gyerekek nagy örömeire. Emellett nagyszerű

élménynek mutatkozott az első napi kirándulás is, amikor egy vaksötét barlangba, majd egy gyönyörű vízeséshez, végül pedig egy cseppkőbarlangba látogattunk el, végül pedig nagyot számháborúztunk. Ezen kívül nagy élmény volt mindannyiunknak a városi állatkert megtekintése, ahol rengeteg, ritka állattal is találkozhattunk, sőt bárányokat simogathattunk, majd a mezőn a kisebbek szöcskevadászatot is tartottak. A szálláson rengeteg idő maradt játékra, kártyázásra, focizásra, ping-pongozásra is. A pihenőnapon

süteménykészítéssel, logikai játékokkal, társasjátékozással, kézműves foglalkozással, énekléssel és vízpisztolyozással múltunk az időt.

Az utolsó napon pedig még akadályversenyre is sor került. A tábor egésze alatt két témával foglalkoztunk, egyrészt Szent Márton életével ismerkedtünk meg, hiszen Szent Márton éve volt, emellett pedig Irgalmasság éve lévén az irgalmasság testi cselekedetein is elméledtünk, illetve különböző módokon - játékokkal és történetekkel - ismerkedtünk meg velük, nagy köszönet érte Lacinak, Gyöngyvérnek és Tibor atyának. Természetesen hálásak vagyunk minden vezetőnek és mindenkinek aki valamilyen formában segítette, támogatta a tábor létrejöttét.

Bővebb beszámoló a *Miújság* 2016 augusztusi számában olvasható.

http://www.magyarszentek.piar.hu/040_miujzag/mu-2016-08.pdf

20 éves lett a templom:

Lehetetlen összegyűjteni azt a sok-sok élményt, programot, eseményt, ami az elmúlt 20 évben közösségünkkel történt. Változott az épület is, változtak az emberek, családok, sok-sok káplán szolgált közöttünk. A *Mi Újságok* régi kiadásait olvasgatva sok-sok régi élményt idézhetünk fel, régi ismerősre gondolhatunk vissza. Érdeemes kicsit elidőzni ezek olvasásával. http://www.magyarszentek.piar.hu/040_miujzag/index.html Például azt is tapasztalhatjuk, hogy a *Mi újság*? nem volt mindig színes kiadvány. Nem kísérelem meg

összefoglalni az elmúlt két évtizedet. De nagy hála lehet mindannyiunkban a táborokért, a kirándulásokért, az együttlétekért, a közösségekért és papjainkért is. Reméljük, hogy még tartalmasabb évtizedeknek nézünk elébe.

Az elmúlt 20 év eseményeiről összefoglaló a Mi Újság? 2016 június-júliusi számában olvasható. http://www.magyarszentek.piar.hu/040_miujsag/mu-2016-06.pdf

Jótekonysági koncert:

Már-már hagyomány, hogy ősszel megrendezzük jótekonysági koncertünket a Szent Tádé Alapítvány javára, mely ifjúsági közösségünk anyagi fedezetét biztosítja. Az alapítvány támogatja a nyári táborokat, a farsangi mulatságokat, a kirándulásokat, a vasárnapi reggeliket, és minden más olyan felmerülő költséget, melyek a plébánia fiataljainak összekovácsolódását célozza valamilyen formában - ezekről Kővári Ákos, a kuratórium elnöke tudósított. Majd átadva a mikrofont Gere Dömötörnek, megkezdődött a koncert, ahol ismét több testvér pár lépett fel: az Angyal fiúk, a Meskó fiúk és a Ramadán fiúk. Mellettük szólóhangszereseket, szóló énekeseket és duetteket hallgathattunk meg, valamint a kórus is nagy erővel készült hangversenyünkre. A zeneszámokhoz a közönség mindig meghallgathatott néhány információt a szerzőkről vagy a művekről, aztán élvezhette a remekbe szabott darabokat. Ismét jó volt megtapasztalni, milyen tehetségek bújnak meg közöttünk, és milyen szép műsorral tudnak elkápráztatni bennünket. Ráadásul többen nem tudtak most fellépést vállalni. A koncert szívonalt nagyban emelte Kádár Misi hangtechnikusi szolgálata, mellyel még élvezetesebbé tette az amúgy is gyönyörű hangzást.

A koncertről részletesebben olvashat a Mi Újság? 2017. januári számában. http://www.magyarszentek.piar.hu/040_miujsag/mu-2017-01.pdf

Mikulás

Idén is eljött Szent Miklós püspök, hogy átadja ajándékait, köszönthesse a fiatalokat és idősebbeket egyaránt, s közvetíthesse Isten szeretetét. Miután hazatért, a következő levelet juttatta el hozzánk: "Kedves Gyermekeim! Újfent örömmel látogattam el a közösségekbe, s felüdült a szívem, hogy láthattam Jézus nyáját összegyűlni. Köszönöm, hogy fogadtatok, és külön hálás vagyok, hogy többen bátran énekeltetek nekem. Nagyon jóleső érzés volt! Remélem, mindenki jóízűen elfogyasztotta a szerény csomag tartalmát, s tiszta szívvel tudtátok karácsonykor megünnepelni a mindenható Úrjézus születésnapját! A kegyes Jóisten áldjon meg benneteket! A jövő évi viszontlátás reményével, Miklós püspök"

Éneklés a kórházban

December 23-án maroknyi csapatunk ellátogatott a Szent Imre Kórházba, hogy azok számára is elvigye Karácsony örömét, akik egészségi állapotuk miatt nem tudják otthon, szeretteik körében tölteni az ünnepet. A folyosókon és szobákban karácsonyi énekeket énekeltünk, a kórtermekbe betérve pedig képeslapot és süteményt adtunk a betegeknek, Tibor atya bátorító szavakat mondott nekik, és áldást osztott rájuk. Gyakran elérzékenyülve, hálás tekintettel viszonzották szolgálatunkat. Biztos vagyok benne, hogy nem csak a kórházban fekvők karácsonya lett így szebb, de a mienk is, nekünk is sokat adott ez az élmény. Köszönjük Tibor atyának, hogy megszervezte, és elhívott minket erre az alkalomra.

Pásztorjáték:

Már advent előtt megkezdődött a plébániai ifjúság számára a karácsonyi készüllet, hiszen az eddigi évekhez hasonlóan most is komoly felkészülést igényelt a pásztorjáték betanulása. Az idén ráadásul meglehetősen hosszú darabbal készültek a fiatalok. A felkészülés ezúttal is meghozta gyümölcsét. Óvodások és gimnazisták közös produkciója boldogította december 24-én délután a templomba látogatókat. Tibor atya bevezető gondolatai után visszaemlékeztünk az ószövetségi próféták jóvendöléseire, valamint Mária Erzsébetnél (Szigeti Ági) tett látogatására. Majd Mária és József Szilas Kinga és Szigeti Andris személyében rövidesen megtalálták a szállást Jézus születésére. A Horváth lányok által vezetett angyalok vitték a hírt a pásztoroknak, akik Angyal Hunor és Meskó Hunor vezérletével ajándékokat vittek a jászolhoz. A királyok méltósággal rótták le tiszteletüket az Üdvözítő előtt, végül Erzsébet, Gábiel arkangyal és még Heródes is körbevették a Kisjézust. Nagy örömünkre idén a szokásosnál is többen eljöttek megnézni a betlehemest. Hálásan köszönjük Gyöngyvérnek és Annának, hogy a misztériumjáték betanítását,

szervezését elvállalták, és mindazok munkáját, lelkesedését, segítségét is, akik a pásztorjáték méltó bemutatásán fáradoztak (Angyal Marcinak és Hilier Cilinek is külön köszönjük). Felmerül a kérdés, hogy ha a „sztori” ugyanaz, akkor mi szükség van minden évben ezekre az előadásokra? A válasz egyszerű. Ez a közös együttlét a szenteste előtt igazi előszobája a családi ünnepnek. Számunkra, akik a Magyar Szentek Plébániához tartozunk, itt, templomunkban kezdődik meg a karácsonyi ünnepkör. A pásztorjáték után megnyílt a templom végében elkészített Betlehem is, hogy ebben az ünnepkörben az imádság kiemelt helye legyen a templomban. Reméljük, hogy a pásztorjátékkal megkezdett Karácsony öröme kitart az új esztendőben is.

Végül köszönettel tartozunk mindazoknak, akik idén részt vettek a programok megszervezésében, lebonyolításában vagy támogatásában, illetve azoknak is, akik részt vettek a különböző eseményeken, alkalmakon. Reményeink szerint a következő esztendőben is sok közös élménnyel gazdagodhatunk és válhatunk általuk erősebb közösséggé. Nem volt mód minden eseményt lejegyezni ide, de talán az olvasottak megkönnyítik az emlékezést és a hálaadást. Külön köszönet illeti azokat, akik beszámolóikkal gazdagították ezt a visszaemlékezést.

Reméljük, még inkább színes és eseménydús lesz a 2017-es évünk!

Isten áldja közösségünket!